

Reseberättelse från World symposium of Congenital Malformations of Hand and Upper Limb, Minneapolis 17-20 maj 2023

Denna gång stod Minneapolis som värd för världsmötet för missbildningskirurgi och jag vill tacka Börje Gabrielssons Minnesfond för det bidrag som gjorde min närvaro möjlig. Mötet var planerat att hållas 2021 men blev uppskjutet på grund av Covid-19-pandemin. Således var det fem år sedan det senaste världsmötet!

Förra mötet hölls i Hong Kong 2018 och det märkte tydliga skillnader från det och tidigare möten. Att mötet hölls i USA märktes tydligt på en ganska påtaglig överrepresentation av amerikanska presentatörer. Det var dock också, enligt mig, något av ett generationsskifte bland de mest synliga mötesdeltagarna. Många av de internationellt kända äldre handkirurgerna var inte där och hade ersatts av sina efterföljare och nya röster kom till tals.

Sverige och övriga skandinavien hade en förhållandevis stor representation av deltagare och alla världsdelar var representerade.

Mötet inleddes med presentationer kring syndaktyli, polydaktyli samt symbrachydaktyli. Dagens höjdpunkt var dock på ämnet makrodaktyli, med en presentation av en professor i neurologi, Guillaume Canaud, som presenterade sin upptäckt med ett läkemedel som kan krympa överväxten dramatiskt. Han talade om hela processen från upptäckt till att få läkemedlet godkänt i USA. En mycket fängslande och imponerande historia om ihärdigt arbete och fantastiska resultat. Läkemedlet är ännu inte godkänt i Sverige och även om det inte talades om kostnader så kan jag föreställa mig att det, åtminstone till att börja med, kommer att vara mycket dyrt.

Kvällsaktiviteten var en social tillställning i en närliggande fackföreningslokal. Quiz, mat och dryck stod på schemat. En trevlig tillställning med gott om tid och plats att knyta nya kontakter.

Mötets andra dag av presentationer handlade om epidemiologi, syndrom, triggertummar med mera. Den mest intressanta presentationen var i mina ögon den av Joseph Upton om hans långa erfarenhet av kirurgisk behandling av Aperts syndrom. Han brukar vara en tongivande person på dessa möten och visar alltid fina gipsavgjutningar av de missbildade händer han opererat. Dessa har fascinerat mig tidigare och jag har förundrats över hur han lyckats få till dem så bra på så små barn. Denna gång visade han dock hur han gjort dem rent tekniskt. Sammanfattningsvis görs de på barnen efter sövning och innan steriltvätt med ett ganska tidskrävande och komplicerat tillvägagångssätt. Således inget man lättvindigt tar sig för inom den aktuella svenska sjukvården.

På eftermiddagen avhandlades sedvanligt tumhypoplasier och pollicisation. Den kraftigt förenklade teknik (den så kallade "Mennen-technique) som ifrågasattes stort på förra mötet har nu fått en tydlig acceptans. Till och med kirurgerna vid pollicisationens födelseort Hamburg har nu förändrat och förenklat sin teknik med bibehållna goda resultat. I mina ögon är snart tekniken så avskalad att operationen inte är mycket mer komplex än korrektionen av de mer vanligt förekommande missbildningarna.

Kvällsaktiviteten bestod av bussfärd till den närliggande staden St Paul och en båttur på Mississippifloden. Vädret var fint och det serverades mat under turen.

Sista dagen handlade om arthrogryfos samt utbildning och patientperspektiv på handmissbildningar. Huvudpresentationen stod två patienter för när de berättade om sina perspektiv. En direkt effekt av deras infallsvinklar var att koncensus blev att namnet på mötet skall ändras och ordet "malformation" tas bort då detta kan uppfattas negativt.

Slutligen flaggades det upp att nästa världsmöte kommer att hållas i Indien, vid det världskända Ganga Hospital, 2026.

Tack Börje Gabrielssons Minnesfond för att jag fick delta i detta världsmöte!

Med vänliga hälsningar

Dag Welin